

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Gíró Szász János ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Fürst Krisztina jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 11.K.32.848/2008/10. számon indított és ugyanezen bíróság 2009. március 26-án kelt 11.K.32.848/2008/10. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 11. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 11.K.32.848/2008/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 1.420.000 (egymillió-négyszázhuszezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2001-2005 terjedő időszakban üzletrészeket vásárolt gazdasági társaságban, lakáshitel törlesztésére és nagy összegű tagi hitel, illetve biztosítási díj fizetésére fordított pénzösszeget, valamint négytagú család megélhetését biztosította. Az első fokú adóhatóság a fenti adóévek vonatkozásában a felperesnél bevallások utólagos vizsgálatát végezte, melynek eredményeként a felperes terhére 23.167.011 Ft adókülönbötet állapított meg és ehhez igazodódó adóbírságot szabott ki, valamint késedelmi pótlékot számított fel.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2008. március 13-i határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

A Fővárosi Bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az ítélet indokolása szerint az adóhatóság a tényállást maradéktalanul feltárta, és azt kellően bizonyította; az ellenőrzés megállapításai alapjául szolgáló bevallásokat, munkáltatói adatszolgáltatásokat, banki számlakivonatokat, adásvételi szerződéseket, hitelszerződést, biztosítói adatszolgáltatásokat, a közlekedési igazgatási és nyilvántartási főosztály adatszolgáltatását, a S. Kft. taggyűlési jegyzőkönyvét, a 2004. december 7-i apport listát, bérleti szerződést, tagi kölcsönszerződést, valamint az egyéb rendelkezésre álló adatokat megfelelően mérlegelte és értékelte.

A Fővárosi Bíróság hangsúlyozta, hogy a felperes kiadásai lényegesen meghaladták bevételeit, ami megalapozta a becslési eljárás alkalmazását. Utalt arra, hogy a felperes és házastársa adóvizsgálata egy időben folyt, a felperes feleségénél 2001, 2003 és 2005 években meghatározott forrástöbblet a felperesnél került figyelembe vételre.

A Fővárosi Bíróság tételesen és részletesen indokolta a ... személygépkocsi, mint apport értékének helyreállításával kapcsolatos, a biztosító befizetéseket érintő, illetve az ingatlanvásárlással kapcsolatos felperesi előadást. Ugyancsak értékelte a F. Kft-ben lévő üzletrész eladásának a tőzsdei értékpapír értékesítésével kapcsolatos, valamint a G. Kft-vel összefüggő törzstőke-rész kifizetés, továbbá a ... gépjármű roncsértékesítésének kérdését. Megállapította, hogy a felperes a becslési eljárás folytatásáról az ellenőrzési jegyzőkönyvből értesülhetett, arra észrevételt tehetett, illetve fellebbezést nyújthatott be. Az adóhatóság a S. Kft-nél folytatott kapcsolódó vizsgálat eredményét ellenőrzési jegyzőkönyvében ismertette és megállapításokat tett a B. W. társaság által nyújtott kölcsön, valamint a B. Kft-hez kapcsolódóan a ... Bank részéről nyújtott hitel, továbbá a R. kifizetése, valamint a G. Kft-vel összefüggésben nyújtott kölcsön vonatkozásában.

A Fővárosi Bíróság hangsúlyozta, hogy a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést a felperesnek kellett volna hitelt érdemlően bizonyítania.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 108. § (1) bekezdésére hivatkozással annak hatályon kívül helyezését, továbbá a Fővárosi Bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Felülvizsgálati kérelmének mellékletében tételesen felsorolta minden vizsgált adóév vonatkozásában azokat a tételeket, melyeket álláspontja szerint az adóhatóság tévesen kétszer számolt el kiadásként. A felperesi számítás szerint ennek figyelembevétele esetén a megállapított adókülönbözlet jelentősen csökkenne.

Kiemelte, hogy külön kiadásként nevesítette az adóhatóság a biztosítási összegeket, holott az a megélhetési költségek között is szerepelt. Ugyanílyen jellegű tévedésre hivatkozott a 2004 évi lakáshitel törlesztés vonatkozásában. Kifogásolta továbbá, hogy az adóhatóság minden esetben a legmagasabb szja adókulcs figyelembevételével számolt, mintha a felperesnek kizárólag munkabér jellegű jövedelme lett volna.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte előadva, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében csak olyan kifogásokat terjesztett elő, amelyek keresetének nem voltak részei. Az egyetlen kivétel a D. Egészségpénztár, az I. Biztosító és az A.. Biztosító általi befizetések kétszeres értékelését kifogásolja. E körben előadta, hogy a felperestől 2007. április 24-én felvett nyilatkozat 5. és 6. oldalán található táblázatnak megfelelően került sor a kiadások számítására. Állította, hogy az A., A., I. és D. Biztosítóknak fizetett díjakat évente egyszer vették figyelembe függetlenül a gépkocsi biztosítás költségeitől, amiről a felperes a rezsiköltséggel összevontan évenként összeget megadva nyilatkozott.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Art. 108. § (1) bekezdése szerint a becslés olyan bizonyítási módszer, amely a törvényeknek megfelelő, a valós adó, illetve költségvetési támogatás alapját valószínűsíti. Az Art. 108. § (2) bekezdés értelmében az adóhatóságnak kell bizonyítania, hogy a becslés alapjául szolgáló adatok, tények, körülmények, valamint a becslés során alkalmazott módszerek az adó alapját valószínűsítik. Az Art. 109. § (1) bekezdése szerint, ha az adóhatóság megállapítása szerint az adózó vagyongyarapodásával és az életvitelére fordított kiadásokkal nincs arányban az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, az adóhatóság az adó alapját is becsléssel állapítja meg.

Az Art. 109. § (3) bekezdése értelmében a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal igazolhatja, egyebekben pedig az eljárásra a VII. Fejezetben foglalt rendelkezések az irányadók. Az adóhatóság az adózó által előadott tények, adatok valóságtartalmát az adó-megállapításhoz való jog elévülési idejét megelőző időszakra vonatkozóan csak akkor vizsgálhatja, ha az adózó állítása szerint vagyongyarapodásának forrása ezen időszakban keletkezett.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítélet jogszerűségét csak azon kérdéseket illetően vizsgálhatta, amelyek a kereseti előadás részét képezték. A jogerős ítélet - erre irányuló kereset hiányában - nem tartalmazott megállapítást arra vonatkozóan, hogy a felperes adókötelezettsége mely szja adókulcs figyelembevételével került

megállapításra. Ezért e körben a Legfelsőbb Bíróság sem tehetett megállapítást.

A felperes - a felülvizsgálati kérelmében előadott módon - nem kifogásolta a kiadások kétszeres figyelembevételét sem. Kereseti kérelmében kizárólag a D. Egészségpénztár, az I. Biztosító és az A.. Biztosító általi befizetések kétszeres értékelése vonatkozásában tett előadást. E körben a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet indokolása 7. oldal 4. bekezdésében foglaltak megalapozottak és jogszerűek-e.

A Fővárosi Bíróság e vonatkozásában azt emelte ki, hogy a kiadás összegét a felperes jelölte meg nyilatkozatában, amit az adóhatóság a nélkül fogadott el, hogy azt bármilyen módon korrigálta volna. A Fővárosi Bíróság rámutatott arra, hogy e kiadási összegek nem tartalmazhatták a biztosítás költségét tekintettel arra, hogy pl. 2004-ben a felperes lakáshitel törlesztésére 6.879.110 Ft-ot, 2005-ben biztosításra közel 6 millió Ft-ot költött, miközben az ezekben az években az általa megjelölt kiadás összege 5 millió, illetve 5.600.000 Ft volt. Az ellenőrzési jegyzőkönyv és a felperes nyilatkozata összevetéséből megállapítható, hogy a nyilatkozatban szereplő „rezsire, biztosítások” címszó alatt megjelölt összegek nem foglalhatták magukban a felperes által biztosító intézetekhez teljesített befizetéseket. A felperes - ahogyan azt a Fővárosi Bíróság ítéletében helyesen állapította meg - 2005 évre rezsire, illetve biztosításokra összesen 3 millió Ft-ot jelölt meg, ugyanakkor ebben az évben közel 6 millió Ft-ot költött biztosításra (adóellenőrzési jegyzőkönyv 6. oldal utolsó bekezdése).

A fentiekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság nem látott lehetőséget annak megállapítására, hogy a Fővárosi Bíróság a felperes kiadásainak összegét okszerűtlenül mérlegelte, és a Fővárosi Bíróság ítéletének e részét is jogszerűnek találta.

A jogerős ítélet a kifejtettekre figyelemmel nem ellentétes az Art. 108. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakkal.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta és az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes felülvizsgálati perköltségének, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére kötelezte (6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése).

Budapest, 2010. február 25.

*Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Darák Péter sk. előadó
bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró*